

Sygnatura akt IV U 117/19

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148<sup>1</sup> kpc

sprawy z odwołania E. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 7 lutego 2019 r. , (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznaje E. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres do 22 lutego 2019r. ,

II. dalej idące odwołanie oddala,

III. nie obciąża powódki kosztami procesu.

## UZASADNIENIE

Powódka E. W. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 7 lutego 2019r.odmawiającej je prawa do zasiłku chorobowego i jego wypłaty za okres od 29 listopada 2018 roku do 21 stycznia 2019r. W uzasadnieniu wskazała, iż wbrew ustaleniom organu rentowego przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy przekroczyła 60 dni albowiem okres zasiłkowy upłynął 3 sierpnia 2018r. a nie jak wskazano w błędnie wystawionym zaświadczeniu lekarskim 16.08.19r.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kwoty 180 zł. tytułem kosztów procesu. Powołano podstawę prawną decyzji, a to art. 8,9 13 ust.2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Podniesiono, że z akt sprawy wynika, iż przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy powódki nie przekroczyła 60 dni i okresy zliczono do tego samego okresu zasiłkowego. Ustawowy okres zasiłkowy upłynął 3. 08.18r.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Powódka E. W. była niezdolna do pracy nieprzerwanie od 3 lutego 2018r. do 16 sierpnia 2018r. z tym, że niezdolność do pracy spowodowana była różnymi chorobami : od 3 lutego 2018r. do 9 kwietnia 2018r., od 1 lipca 2018r. do 16 sierpnia 2018r. dolegliwościami typu lękowo- depresyjnego, zaś od 10 kwietnia do 30 czerwca 2018r. dolegliwościami ze strony kręgosłupa. Po 54 dniach przerwy -od 11 października 2018r. do 2 kwietnia 2019r. powódka była ponownie niezdolna do pracy w związku z dolegliwościami typu lękowo- depresyjnego. Poza okresami od 3 lutego 2018r. do 9 kwietnia 2018r., od 1 lipca 2018r. do 16 sierpnia 2018r., od 11 października 2018r. do 2 kwietnia 2019r ustawała niezdolność związana z dolegliwościami typu lękowo- depresyjnego.

Dowód:

Akta ZUS ( w załączeniu)

Opinia biegłego sądowego z dnia 27.11.19r. k.18-20

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o akta organu rentowego i opinię biegłego, która, zdaniem sądu, stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Opinia oparta była o badanie powódki i dokumentację medyczną. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem tej opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, że opinia biegłych, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Z tych też względów sąd oddalił zastrzeżenia organu rentowego do opinii albowiem wykraczały poza tezę dowodową, a ponadto biegły jednoznacznie wskazał, iż niezdolność powódki do pracy z przyczyn psychicznych zakończyła się 16.08, poddał jedynie pod rozagę fakty związane z ustaleniami poczynionymi przez lekarza orzecznika. Co do określenia, czy mamy do czynienia z jednym czy nowym okresem zasiłkowym, to kwestia ta nie leżała w kompetencji biegłego a sądu czyniącego ustalenia w oparciu o wykorzystaną przez biegłego w opinii wiedzę medyczną.

***Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:***

Odwołanie podlegało częściowemu uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 6.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 8 powołanej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni(...).

Zgodnie z art. 9. 1. do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. (ust.2).

Jak wynika z materiału dowodowego powódka w sensie medycznym miała dwie różne choroby.

Niezdolność do pracy powódka rozpoczęła 3 lutego i niezdolność ta trwała bez przerwy do 16 sierpnia 2018r. Mimo, iż niezdolności były z powodu różnych schorzeń, stanowiły ten sam okres zasiłkowy i 182 dni wyczerpało się z dniem 3 sierpnia 2018r. ( art.9 ust1 )

Ponowna niezdolność do pracy powódki rozpoczęła się 11 października 2019r. tj. po przerwie 54 dni ( czyli mniej niż 60). Jednakże, zgodnie z brzmieniem art. 9ust.2 do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności, ale tylko te spowodowane tą samą chorobą i tylko te które nie dzieli więcej niż 60 dni. A zatem zdaniem sądu otworzył się nowy okres zasiłkowy, do którego doliczyć należy 47 dni ( od1.07-16.08) tej samej choroby ( schorzenia psychiczne). Nie można doliczyć innej choroby-( schorzenia kręgosłupa) ani niezdolności z powodu schorzeń psychicznych za okres do 9.04 z uwagi na przerwę dłuższą niż 60 dni.

Mając na uwadze powyższe sąd przyznał powódce prawo do zasiłku chorobowego do dnia 22 lutego 2019r. ( 135 dni plus doliczone 47 dni z poprzedniego okresu niezdolności do pracy)

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477<sup>14</sup> § 2 kpc Sąd częściowo uwzględnił odwołanie, w pozostałym zakresie je oddalił (477<sup>14</sup> § 1 kpc).

Wobec faktu, iż powódka w zasadzie wygrała sprawę, nie obciążono jej kosztami procesu ( art. 100 kpc )

Zgodnie z art. 148<sup>1</sup> § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu po zapoznaniu się ze stanowiskami obu stron, dokumentami znajdującymi się w aktach oraz doręczoną obu stronom opinią biegłego Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym.